

ข้อบัญญัติองค์การบริหารส่วนตำบล

เรื่อง

กิจการที่เป็นอันตรายต่อสุขภาพ พ.ศ. 2551

ของ

องค์การบริหารส่วนตำบลบ้านบัว
อำเภอควนขนุน จังหวัดพัทลุง

บันทึกหลักการและเหตุผล
ประกอบข้อบัญญัติองค์การบริหารส่วนตำบลปิ่นเต
เรื่อง กิจการที่เป็นอันตรายต่อสุขภาพ พ.ศ. 2551

หลักการ

เพื่อให้การดำเนินกิจการขององค์การบริหารส่วนตำบลปิ่นเตในการดูแลคุ้มครองประชาชนในท้องถิ่น ให้มีสภาวะความเป็นอยู่และสิ่งแวดล้อมที่ดีที่เหมาะสมต่อการดำรงชีพในการคุ้มครองสุขภาพของชุมชน ให้พ้นจากปัญหากิจการที่เป็นอันตรายต่อสุขภาพเพื่อให้เป็นไปตามพระราชบัญญัติการสาธารณสุข พ.ศ. 2535 และแก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ 2) พ.ศ. 2550 และสำเนาราชกิจจานุเบกษา เล่มที่ 124 ตอนพิเศษ 120 ง ลงวันที่ 20 กันยายน 2520 ประกาศกระทรวงสาธารณสุข เรื่อง กิจการที่เป็นอันตรายต่อสุขภาพ (ฉบับที่ 5) เพิ่มเติมประเภทกิจการที่ 9 (16) กิจการให้บริการเลี้ยงและดูแลเด็กที่บ้าน องค์การบริหารส่วนตำบลปิ่นเต ขอเสนอข้อบัญญัติตำบล เรื่อง กิจการที่เป็นอันตรายต่อสุขภาพ พ.ศ. 2551 โดยผ่านสภาองค์การบริหารส่วนตำบลปิ่นเต และผ่านความเห็นชอบของนายอำเภอควนขนุน

เหตุผล

องค์การบริหารส่วนตำบลปิ่นเตเป็นราชการส่วนท้องถิ่นตามพระราชบัญญัติสภาตำบลและองค์การบริหารส่วนตำบล พ.ศ. 2537 และแก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ 5) พ.ศ. 2546 มีอำนาจหน้าที่ในการพัฒนาตำบลทั้งในด้านเศรษฐกิจ สังคม วัฒนธรรม และสิ่งแวดล้อม ประกอบกับสภาพชุมชนในเขตองค์การบริหารส่วนตำบลปิ่นเต มีแนวโน้มที่ความเจริญมากขึ้นเรื่อย ๆ ทำให้มีผลกระทบต่อการดำรงชีวิตของประชาชนที่เป็นอันตรายต่อสุขภาพจึงจำเป็นต้องมีการควบคุมกิจการที่เป็นอันตรายต่อสุขภาพเพื่อคุ้มครองประชาชนและควบคุมสภาพชุมชนให้ถูกสุขลักษณะตามความเหมาะสมจึงได้ตราข้อบัญญัติฉบับนี้ขึ้น เพื่อใช้บังคับในเขตองค์การบริหารส่วนตำบลปิ่นเต ต่อไป

ข้อบัญญัติองค์การบริหารส่วนตำบลปันแต
เรื่อง กิจการที่เป็นอันตรายต่อสุขภาพ

พ.ศ.2551

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา 71 แห่งพระราชบัญญัติสภาตำบลและองค์การบริหารส่วนตำบล พ.ศ. 2537 และแก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ 5) พ.ศ. 2546 ประกอบด้วยมาตรา 31 , 32 , 33 , 54 , 55 , 58 , 63 และมาตรา 65 แห่งพระราชบัญญัติสาธารณสุข พ.ศ. 2535 และแก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ 2) พ.ศ. 2550 และประกาศกระทรวงสาธารณสุข (ฉบับที่ 5) พ.ศ. 2550 เรื่อง กิจการที่เป็นอันตรายต่อสุขภาพในกิจการให้บริการเลี้ยงดูแลเด็กที่บ้านออกตามความในพระราชบัญญัติการสาธารณสุข พ.ศ. 2535 องค์การบริหารส่วนตำบลปันแต ออกข้อบัญญัติไว้โดยความเห็นชอบของสภาองค์การบริหารส่วนตำบลปันแต และนายอำเภอควนขนุน ดังต่อไปนี้

ข้อ 1. ข้อบัญญัตินี้ เรียกว่า “ข้อบัญญัติองค์การบริหารส่วนตำบลปันแต เรื่อง กิจการที่เป็นอันตรายต่อสุขภาพ พ.ศ. 2551 ”

ข้อ 2. ข้อบัญญัตินี้ ให้ใช้บังคับในเขตองค์การบริหารส่วนตำบลปันแต เมื่อได้ประกาศไว้โดยเปิดเผย ที่สำนักงานองค์การบริหารส่วนตำบลปันแต แล้ว 7 วัน

ข้อ 3. ในข้อบัญญัติตำบลนี้

“ราชการส่วนท้องถิ่น” หมายความว่า องค์การบริหารส่วนตำบลปันแต

“เจ้าพนักงานท้องถิ่น ” หมายความว่า นายองค์การบริหารส่วนตำบลปันแต

“เจ้าพนักงานสาธารณสุข” หมายความว่า ผู้ดำรงตำแหน่งที่รัฐมนตรีว่าการกระทรวงสาธารณสุข ประกาศแต่งตั้งให้เป็นเจ้าพนักงานปฏิบัติตามพระราชบัญญัติการสาธารณสุข พ.ศ. 2535

“เจ้าหน้าที่ผู้รับผิดชอบดำเนินคดี” หมายความว่า ปลัด หรือเจ้าหน้าที่ในสำนักงานปลัด องค์การบริหารส่วนตำบลปันแต

“ผู้มีอำนาจในการเปรียบเทียบคดี” หมายความว่า เจ้าพนักงานท้องถิ่น หรือ ผู้ซึ่งเจ้าพนักงานท้องถิ่นมอบหมายเป็นหนังสือมีอำนาจเปรียบเทียบปรับได้ในคดีความผิดที่มีโทษปรับสถานเดียว หรือ มีโทษจำคุกไม่เกิน 1 เดือน หรือ ปรับไม่เกิน 2,000 บาท หรือ ทั้งจำทั้งปรับ ถ้าเห็นว่าผู้ต้องหา ไม่สมควรได้รับโทษถึงจำคุก หรือ ไม่ควรถูกฟ้องร้อง

ข้อ 4. ให้กิจการที่เป็นอันตรายต่อสุขภาพดังนี้ เป็นกิจการที่ต้องมีการควบคุมในเขตองค์การบริหารส่วนตำบลปันแต

4.1 กิจกรรมที่เกี่ยวข้องกับการเลี้ยงสัตว์ ประกอบด้วย

4.1.1 การเลี้ยงสัตว์บก สัตว์ปีก สัตว์น้ำ สัตว์เลี้ยงคลาน หรือแมลง หมายความว่า สถานที่ที่เลี้ยงทุกชนิดไม่ว่าจะเป็นสัตว์บก สัตว์น้ำ สัตว์เลี้ยงคลาน หรือแมลง โดยมิได้มีการจำกัดจำนวนว่าต้องมีจำนวนกี่ตัว เช่น โค กระบือ ช้าง ม้า เป็ด ไก่ นก งู จระเข้ ตั๊กแตน เป็นต้น

4.1.2 การเลี้ยงสัตว์เพื่อรีดเอาน้ำนม หมายความว่า สถานที่เลี้ยงสัตว์ ที่มีวัตถุประสงค์เพื่อรีดเอาน้ำนม เช่น โคนแพะ เป็นต้น

4.1.3 การประกอบกิจการเลี้ยง รวบรวมสัตว์ หรือ ธุรกิจอื่นใด อันมีลักษณะทำนองเดียวกันเพื่อประชาชนเข้าชมหรือเพื่อประโยชน์ของกิจการนั้น ทั้งนี้ จะมีการเรียกเก็บค่าดูหรือค่าบริการ ไม่ว่าจะทางตรงหรือทางอ้อม หรือไม่ก็ตาม หมายความว่า สถานที่ที่เลี้ยงสัตว์หลายชนิด ที่มีวัตถุประสงค์ให้ประชาชนเข้าชมจะโดยมีการเก็บค่าเข้าชมหรือไม่ก็ตาม เช่น สวนสัตว์ พาด้า สวนสัตว์สาธารณะ สวนสัตว์ในร้านอาหาร เป็นต้น คำว่าธุรกิจอื่นใดอันมีลักษณะทำนองเดียวกัน จะรวมสัตว์ที่ให้ประชาชนเข้าชม หรือเพื่อประโยชน์ของกิจการนั้น เช่น การแสดงละคร สัตว์ การเลี้ยงสุนัขตำรวจเพื่อฝึก เป็นต้น ถ้ามีการเก็บค่าเข้าชม ก็เป็นการค้า ถ้าไม่เก็บค่าเข้าชมก็ไม่เป็นการค้า แต่ต้องปฏิบัติให้ถูกต้อง สุขลักษณะ ตามข้อบัญญัติท้องถิ่น

ปัญหาหลักที่เป็นผลกระทบต่อผู้ประกอบการ ประชาชน ชุมชน และสิ่งแวดล้อม มีดังนี้

1. เป็นแหล่งแพร่สัตว์นำโรค เช่น หนู แมลงวัน แมลงสาบ
2. การแพร่เชื้อจากสัตว์ไปสู่คน เช่น ไร เชื้อไวรัส โรคเยื่อหุ้มสมองอักเสบ
3. กลิ่นเหม็นของมูลสัตว์
4. น้ำเสียจากการล้างคอก ล้างตัวสัตว์
5. เสียงรบกวนจากการร้องของสัตว์
6. อันตรายที่เกิดจากบาดแผลที่ถูกสัตว์กัดทำร้าย กัดข่วน

มาตรการที่จะควบคุมตามประเภทกิจการ มีดังนี้

1. ควบคุมการสุขาภิบาลการรักษาความสะอาดของคอก ตัวสัตว์ การจำกัดสิ่งปฏิกูลต่าง ๆ
2. ควบคุมให้มีการฉีดวัคซีนแก่สัตว์ตามกำหนด
3. ควบคุมโรคติดต่อ
4. ควบคุมการบำบัดน้ำเสีย
5. กำหนดเขตที่จะอนุญาตให้ประกอบกิจการ
6. ควบคุมอาคารสถานที่จัดให้มีการระบายอากาศ
7. จัดคอก หรือ สถานที่เลี้ยงสัตว์ไม่ให้แออัดทำกรงหรือที่กักกันสัตว์ไม่ให้หนาแน่น

หมายเหตุ กรณีการเลี้ยงไว้ดูเล่น หรือ เป็นงานอดิเรก ต้องปฏิบัติตามหลักเกณฑ์ของท้องถิ่น แต่ไม่ต้องขอใบอนุญาต

4.2 กิจกรรมที่เกี่ยวข้องกับสัตว์ และผลิตภัณฑ์

4.2.1 การฆ่าสัตว์ ยกเว้น ในสถานที่จำหน่ายอาหาร การร่ขาย การขายในตลาด และการฆ่าเพื่อบริโภคในครัวเรือน หมายความว่า สถานที่ที่ทำการฆ่าสัตว์ทุกชนิด ยกเว้น การฆ่าสัตว์เพื่อประกอบเป็นอาหารไว้จำหน่ายในร้านอาหาร หรือเพื่อร่ขาย หรือเพื่อขายในตลาด หรือเพื่อการบริโภคในครัวเรือน

ปัญหาหลักที่เป็นผลกระทบต่อผู้ประกอบการอาชีพ ประชาชน ชุมชน และสิ่งแวดล้อม มีดังนี้

1. การระบาดของโรค เช่น โรคพยาธิตัวตืด จากสัตว์สู่คน
2. เป็นแหล่งแพร่สัตว์นำโรค เช่น หนู แมลงวัน แมลงสาบ เป็นต้น
3. กลิ่นเหม็น
4. น้ำเสีย
5. เสียงรบกวนรบกวนจากสัตว์
6. อันตรายทำให้เกิดบาดแผล
7. โรคผิวหนัง มือ เท้าเปื่อย

มาตรการที่จะควบคุมตามประเภทกิจการ มีดังนี้

1. ควบคุมการสุขาภิบาลการรักษาความสะอาดของคอก ตัวสัตว์ การจำกัดสิ่งปฏิกูลต่าง ๆ
2. ควบคุมให้มีการฉีดวัคซีนแก่สัตว์ตามกำหนด
3. ควบคุมโรคติดต่อ
4. ควบคุมการบำบัดน้ำเสีย
5. กำหนดเขตที่จะอนุญาตให้ประกอบกิจการ
6. ควบคุมอาคารสถานที่จัดให้มีการระบายอากาศ
7. จัดคอก หรือ สถานที่เลี้ยงสัตว์ไม่ให้แออัดทำกรง หรือ ที่กักกันสัตว์ไม่ให้หนาแน่น

หมายเหตุ แม้ว่าต้องขอใบอนุญาต ตาม พ.ร.บ. ควบคุมการฆ่าสัตว์และจำหน่ายเนื้อสัตว์ พ.ศ. 2535 แล้ว ยังต้องขอใบอนุญาตตาม พ.ร.บ. ตามสาธารณสุข พ.ศ. 2535 ส่วนกรณีการฆ่าสัตว์บนทางเท้า ในช่วงเทศกาลตรุษจีนให้ถือเป็นกรณียกเว้น

4.2.2 การฟอกหนังสัตว์ ขนสัตว์ การสะสมหนังสัตว์ เขาสัตว์ ที่ยังมีได้ฟอก หมายความว่า สถานที่ที่ทำการฟอก หรือสะสมหนังสัตว์ หรือขนสัตว์ ที่ยังไม่ได้ฟอก

ปัญหาหลักที่มีผลกระทบต่อผู้ประกอบการอาชีพ ประชาชน ชุมชน และสิ่งแวดล้อม มีดังนี้

1. กลิ่นเหม็นจากซากสัตว์ แมลงวันนำโรค
2. น้ำเสีย
3. สารเคมีที่ใช้ในการฟอกย้อม ที่เป็นอันตรายต่อผิวหนังและระบบทางเดินหายใจ
4. สารเคมีที่ใช้ในการชำระล้าง
5. ความร้อนจากขบวนการผลิต

มาตรการที่จะควบคุมตามประเภทกิจการมีดังนี้

1. ควบคุมสุขาภิบาล การรักษาความสะอาด การกำจัดขยะ และสิ่งปฏิกูลต่าง ๆ
2. ควบคุมการกำจัดน้ำเสีย
3. ควบคุมอาคารสถานที่ จัดให้มีการระบายอากาศ
4. จัดให้มีอุปกรณ์ป้องกันอันตรายส่วนบุคคล
5. ควบคุมการจัดเก็บสารเคมี
6. ควบคุมการเก็บรักษาวัตถุอันตราย

4.2.3 การสะสมเขาสัตว์ กระจุกสัตว์ ที่ยังมีได้แปรรูป หมายความว่า สถานที่ที่เก็บ หรือสะสมเขาสัตว์ กระจุกสัตว์

ปัญหาหลักที่มีผลกระทบต่อผู้ประกอบการ ประชาชน ชุมชน และสิ่งแวดล้อม มีดังนี้

1. กลิ่นเหม็นแมลงวันนำโรค
2. สารเคมีที่ใช้รักษาสภาพอาจเป็นอันตรายต่อสุขภาพ

มาตรการที่จะควบคุมตามประเภทกิจการ มีดังนี้

1. ควบคุมสุขาภิบาล การเก็บรักษาความสะอาด การกำจัดขยะและสิ่งปฏิกูล
2. ควบคุมการจัดเก็บสารเคมี
3. ควบคุมการเก็บรักษาวัตถุอันตราย

4.2.4 การเกี่ยวหนังสัตว์ เ็นสัตว์ ไข่สัตว์ หมายความว่า สถานที่ที่ ทำการเกี่ยวหนังสัตว์ ทุกชนิด เ็นสัตว์ทุกชนิด หรือไข่สัตว์ทุกชนิด

ปัญหาหลักที่มีผลกระทบต่อผู้ประกอบการ ประชาชน ชุมชน และสิ่งแวดล้อม มีดังนี้

1. กลิ่นเหม็นแมลงวันนำโรค
2. ความร้อนในขบวนการผลิต
3. เขม่าควัน

มาตรการที่จะควบคุมตามประเภทกิจการ มีดังนี้

1. ควบคุมสุขาภิบาล
2. จัดให้มีการระบายอากาศที่เหมาะสม
3. ควบคุมให้มีระบบดักจับเขม่าควัน

4.3 กิจการที่เกี่ยวกับอาหาร เครื่องดื่ม น้ำดื่ม

4.3.1 การผลิต กะปิ น้ำพริกแกง น้ำพริกเผา น้ำปลา น้ำเค็ม น้ำบูดู ไตปลา เต้าเจี้ยว ซีอิ๊ว หอยคอง หรือซอสปรุงรสอื่นๆ ยกเว้นเป็นการผลิตเพื่อบริโภคในครัวเรือน หมายความว่า สถานที่ที่ทำการผลิต กะปิ น้ำพริกแกง น้ำพริกเผา น้ำปลา น้ำเค็ม น้ำบูดู ไตปลา เต้าเจี้ยว ซีอิ๊ว หอยคอง อย่างไรก็ดี อย่างหนึ่ง หรือหลายอย่างรวมกัน คำว่าซอสปรุงรสอื่นๆ หมายถึง น้ำปรุงรสชนิดอื่น ๆ ที่ผ่านขบวนการหมักสัตว์ หรือพืช เช่น ซอสมะเขือเทศ เป็นต้น

ปัญหาหลักที่มีผลกระทบต่อผู้ประกอบการ ประชาชน ชุมชน และสิ่งแวดล้อม มีดังนี้

1. ความร้อนและขบวนการผลิต
2. กลิ่นเหม็นจากการหมัก การคัดพริก ทำให้เกิดการระคายเคืองต่อระบบทางเดินหายใจ
3. การแพร่เชื้อโรคและสารพิษแก่ผู้บริโภค
4. น้ำเน่าเสีย
5. เป็นแหล่งแพร่สัตว์นำโรค เช่น แมลงวัน แมลงสาบ หนู

มาตรการที่จะควบคุมตามประเภทกิจการ มีดังนี้

1. จัดให้มีการระบายอากาศ ในขบวนการผลิต
2. ควบคุมการสุขาภิบาล อาหาร การปลอดเชื้อ ความสะอาด ความเป็นพิษของสารเคมี ที่ใช้ปรุงแต่ง

4.3.2 การเกี่ยวน้ำมันหมู การผลิตกุนเชียง หมูยอ ไส้กรอก หมูตั้ง ในสถานที่จำหน่ายอาหาร การเร่ขาย การขายในตลาด และการผลิตเพื่อบริโภคในครัวเรือน หมายความว่า สถานที่ที่เกี่ยวน้ำมันหมู หรือ ผลิตกุนเชียง หมูยอ ไส้กรอก หมูตั้ง ยกเว้นในสถานที่จำหน่ายอาหาร การเร่ขาย การขายในตลาด และการผลิตบริโภคในครัวเรือน

ปัญหาหลักที่มีผลกระทบต่อผู้ประกอบการ ประชาชน ชุมชน และสิ่งแวดล้อม มีดังนี้

1. ความร้อนในขบวนการผลิต
2. กลิ่นเหม็น
3. น้ำเน่าเสีย
4. เป็นแหล่งแพร่สัตว์นำโรค

มาตรการที่จะควบคุมตามประเภทกิจการ มีดังนี้

1. จัดให้มีการระบายอากาศ ในขบวนการผลิต
2. ควบคุมการสุขาภิบาล อาหาร การปลอดเชื้อ ความสะอาด ความเป็นพิษของสารเคมี ที่ใช้ปรุงแต่ง

4.3.3 การแกะ การล้างสัตว์น้ำ ที่ไม่ใช่ส่วนหนึ่งของกิจการห้องเย็น ยกเว้น การผลิตเพื่อบริโภคในครัวเรือน หมายความว่า สถานที่ที่ทำการแกะ ล้างสัตว์น้ำ เพื่อส่งต่อจำหน่ายแก่กิจการห้องเย็น หรือ โรงงานผลิตอาหารอื่น ๆ ยกเว้นการผลิตเพื่อบริโภคในครัวเรือน

ปัญหาหลักที่มีผลกระทบต่อผู้ประกอบการ ประชาชน ชุมชน และสิ่งแวดล้อม มีดังนี้

1. เป็นแหล่งแพร่สัตว์นำโรค
2. โรคผิวหนังในการประกอบอาชีพ
3. น้ำเน่าเสีย
4. กลิ่นเหม็น

มาตรการที่จะควบคุมตามประเภทกิจการ มีดังนี้

1. ควบคุมการสุขาภิบาล อาหาร รักษาความสะอาด
2. ควบคุมการกำจัดขยะ เช่น เศษเนื้อเปลือกสัตว์
3. ควบคุมการบำบัดน้ำเสีย
4. จัดให้มีอุปกรณ์ป้องกัน เช่น ถุงมือ

4.3.4 การผลิตน้ำกลั่น และน้ำบริโภคน้ำดื่ม หมายความว่า สถานที่ที่ทำการผลิตน้ำกลั่นทุกชนิด รวมทั้งน้ำกลั่นแบบเคอรี และสถานที่ผลิตน้ำบริโภคน้ำดื่มบรรจุขวด หรือบริการด้วยระบบท่อ เช่น ระบบน้ำประปา เพื่อบริโภค

ปัญหาหลักที่มีผลกระทบต่อผู้ประกอบการ ประชาชน ชุมชน และสิ่งแวดล้อม มีดังนี้

1. ความร้อนของขบวนการผลิต
2. การปนเปื้อนของเชื้อโรค

มาตรการที่จะควบคุมตามประเภทกิจการ มีดังนี้

1. จัดให้มีการระบายอากาศ
2. ควบคุมการสุขาภิบาลอาหาร ความสะอาดถูกสุขลักษณะ

4.3.5 การตาก การหมัก การคองผัก ผลไม้ หรือพืช อย่างอื่น ๆ ยกเว้น การผลิตเพื่อบริโภคในครัวเรือน หมายความว่า สถานที่ที่ทำการตาก หรือหมัก หรือคองพืชผัก ผลไม้ทุกชนิดเพื่อส่งจำหน่าย โดยไม่ครอบคลุมการผลิตเพื่อบริโภคในครัวเรือน

ปัญหาหลักที่มีผลกระทบต่อผู้ประกอบการ ประชาชน ชุมชน และสิ่งแวดล้อม มีดังนี้

1. สารเคมีที่ใช้ในการผลิต คอง ถนอมอาหาร เป็นอันตรายต่อสุขภาพ
2. ทำให้ก๊าซที่เกิดจากการหมักเป็นพิษ
3. น้ำเสีย

มาตรการที่จะควบคุมตามประเภทกิจการ มีดังนี้

1. ควบคุมการใช้สารเคมีในการผลิต
2. ควบคุมการสุขาภิบาลอาหาร
3. ควบคุมมิให้ก๊าซพิษ ที่เกิดขึ้นจากการหมักฟุ้งกระจาย
4. ควบคุมการบำบัดน้ำเสีย

4.4 กิจการที่เกี่ยวข้องกับยา เวชภัณฑ์ อุปกรณ์การเกษตร เครื่องสำอาง ผลิตภัณฑ์ที่ชำระ

ล้าง

4.4.1 การผลิต การโม่ การบด การผสม การบรรจุยา ด้วยเครื่องจักร หมายความว่า สถานที่ที่ผลิตโม่ บด ผสม หรือ บรรจุยาทุกชนิด ด้วยเครื่องจักร ซึ่งครอบคลุมยาโบราณ ยาแผนปัจจุบัน หรือยาแผนไทย

ปัญหาหลักที่มีผลกระทบต่อผู้ประกอบการ ประชาชน ชุมชน และสิ่งแวดล้อม มีดังนี้

1. ฝุ่นยา เช่น ออร์โมน เพนนิซิลลิน อาจปนเปื้อนกับผลิตภัณฑ์ใกล้เคียง ก่อให้เกิดเป็นพิษต่อคนได้
2. น้ำเน่าเสีย

มาตรการจะควบคุมตามประเภทกิจการ มีดังนี้

1. ควบคุมการปนเปื้อน และจัดให้มีการระบายอากาศที่เหมาะสม
2. การควบคุมฝุ่นละออง
3. ควบคุมเสียงดัง

4.4.2 การผลิตสบู่ ผงซักฟอก ผลิตภัณฑ์ชำระล้างต่างๆ หมายความว่า สถานที่ที่ผลิตสบู่ก้อน หรือสบู่เหลว ผงซักฟอก หรือผลิตภัณฑ์ชำระล้างต่างๆ เช่น น้ำยาล้างจาน น้ำยาล้างห้องน้ำ ทำความสะอาด ห้องน้ำ ห้องส้วม ชนิดต่างๆ ยกเว้น เป็นการผลิตเพื่อใช้ภายในครัวเรือน

ปัญหาหลักที่มีผลกระทบต่อผู้ประกอบการ ประชาชน ชุมชน และสิ่งแวดล้อม มีดังนี้

1. สารเคมีที่ใช้ในการผลิต เช่น สารฟอกขาว สารเพิ่มความใส อาจทำให้เกิดการแพ้เป็นพิษได้
2. ฝุ่นจากสารเคมี อาจทำให้เกิดโรคทางเดินหายใจ
3. น้ำเน่าเสีย

4.5 กิจการเกี่ยวกับการเกษตร

4.5.1 การล้าง การอบ การรม การสะสมยางดิบ หมายความว่า สถานที่ที่ทำการล้าง อบ หรือ รม หรือเก็บสะสมยางดิบ ใดๆใดอย่างหนึ่ง หรือหลายอย่างรวมกัน

ปัญหาหลักที่มีผลกระทบต่อผู้ประกอบการ ประชาชน ชุมชน และสิ่งแวดล้อม มีดังนี้

1. ความร้อน
2. กลิ่นเหม็น
3. คิว้นจากการเผาไหม้
4. อุบัติเหตุจากเครื่องจักร
5. น้ำเน่าเสีย
6. สารเคมีที่เติมเข้าไปเพื่อให้ยางอ่อนตัว

มาตรการที่จะควบคุมตามประเภทกิจการ มีดังนี้

1. จัดให้มีการระบายอากาศ
2. ควบคุมการบำบัดน้ำเสีย
3. การลดเหตุเดือดร้อน รำคาญ เรื่องกลิ่น
4. กำหนดเขตพื้นที่ประกอบกิจการ (โรกรมยางแผ่นดิบ หมู่ที่ 5)

4.5.2 การเสีข้าวด้วยเครื่องจักร หมายความว่า สถานที่ หรือโรงที่เสีข้าวด้วยเครื่องจักรไม่ครอบคลุมการเสีข้าวด้วยมือแบบชาวบ้าน

ปัญหาหลักที่ผลกระทบต่อผู้ประกอบการอาชีพ ประชาชน ชุมชน และสิ่งแวดล้อม มีดังนี้

1. ฝุ่นข้าว
2. เชื้อราจากฝุ่นข้าว
3. เสียงดัง
4. อุบัติเหตุจากเครื่องจักร
5. โรคผิวหนัง

มาตรการที่จะควบคุมตามประเภทกิจการ มีดังนี้

1. ควบคุมการจำกัดฝุ่น
2. รักษาความสะอาดเกี่ยวกับการจัดเก็บวัตถุดิบ
3. ควบคุมเสียงดัง
4. จัดให้มีที่อุดหู หน้ากากกันฝุ่น เสื้อผ้าที่มิดชิด
5. จัดให้มีเครื่องป้องกันที่ตัวเครื่องจักร

หมายเหตุ เครื่องจักร (ตาม พ.ร.บ. โรงงาน) หมายความว่า สิ่งประกอบด้วยชิ้นส่วนหลายชิ้น สำหรับใช้ก่อกำเนิดพลังงานเปลี่ยน หรือแปลง สภาพพลังงาน หรือส่งพลังงาน ทั้งนี้ด้วยกำลังน้ำ ไอน้ำ ลม ก๊าซ หรือพลังงานอื่น ใดๆอย่างหนึ่ง หรือหลายอย่างรวมกัน และหมายความรวมถึง เครื่องอุปกรณ์ไฟลิวัด ปุลเล สายพาน เพลา เกียร์ สิ่งทำงานสนองต่อกัน

4.5.4 การผลิตการสะสมฝุ่น หมายความว่า สถานที่ที่ผลิต หรือเก็บสะสมฝุ่น ซึ่งจะเป็นประเภทฝุ่นหุ้ง หรือฝุ่นเคมีก็ได้

ปัญหาหลักที่มีผลกระทบต่อผู้ประกอบการอาชีพ ประชาชน ชุมชน สิ่งแวดล้อม

ฝุ่นอินทรีย์ (ฝุ่นหุ้ง)

1. การสัมผัสเชื้อจุลินทรีย์โดยทางหายใจและผิวหนังที่มีแผลเปิดทำให้เกิดโรคทางเดินหายใจและโรคผิวหนัง
2. การสัมผัสฝุ่นคอกหรือฝุ่นธรรมชาติจะเกิดก๊าซต่าง ๆ ที่เป็นอันตรายต่อสุขภาพ เช่น แอมโมเนีย คาร์บอนไดออกไซด์ ไฮโดรเจนซัลไฟด์

ฝุ่นเคมี

1. อันตรายจากฝุ่นที่เกิดจากวัตถุดิบที่ใช้
2. เสียงดัง
3. ความร้อน
4. การระเบิด และอัคคีภัย

มาตรการที่จะควบคุมตามประเภทกิจการ มีดังนี้

ปุ๋ยอินทรีย์ (ปุ๋ยหมัก)

1. จัดให้มีการระบายอากาศ
2. ควบคุมการกำจัดก๊าซที่เป็นอันตราย
3. จัดให้มีอุปกรณ์ป้องกัน เช่น ถุงมือ
4. ป้องกันการเกิดอัคคีภัย

ปุ๋ยเคมี

1. จัดให้มีการป้องกันอัคคีภัย หรือทางหนีไฟ
2. จัดให้มีอุปกรณ์ดับเพลิง
3. ควบคุมฝุ่น
4. การเก็บรักษาวัตถุอันตรายประเภทสารเคมี

4.6 กิจการเกี่ยวกับยานยนต์ เครื่องจักร หรือเครื่องกล

4.6.1 การต่อ การประกอบ การเคาะ ประศู การพ่นสี การพ่นสารกันสนิม ยานยนต์ หมายความว่า สถานที่ที่ทำการต่อประกอบ เคาะ ประศู พ่นสี หรือพ่นสารกันสนิม สำหรับยานยนต์ทุกชนิด

ปัญหาหลักที่มีผลกระทบต่อผู้ประกอบอาชีพ ประชาชน ชุมชน และสิ่งแวดล้อม มีดังนี้

1. เสียงดัง
2. แสงจ้า จากงานเชื่อม และสะเก็ดไฟอาจกระเด็นถูกตา หรือร่างกาย
3. การสั่นสะเทือนจากการตี หรือเคาะแรง ๆ
4. ควันจากงานเชื่อม มีผลต่อทางเดินหายใจ และเยื่อเมือกตา
5. ไอระเหยของทินเนอร์ ที่มีผลกระทบต่อระบบประสาท
6. น้ำเน่าเสียจากการล้างเครื่องและพ่นสี
7. ฝุ่นละอองจากการเคาะ การเป่าลม เครื่องยนต์ ด้วยปั๊มลม สารเคมีที่ใช้ในการขัดสี

มาตรการที่ควบคุมตามประเภทกิจการ มีดังนี้

1. ควบคุมเสียงดัง หรือใช้วัสดุ ชิมซับเสียง
2. จัดให้มีการป้องกันส่วนบุคคลที่จำเป็นเหมาะสมกับงาน
3. จัดให้มีการระบายอากาศและไอระเหยจากงานเชื่อมโลหะ ควบคุมฝุ่น
4. กำหนดระยะเวลาทำงาน
5. สอนวิธีการทำงานที่ถูกต้อง

หมายเหตุ ยานยนต์ หมายความว่า พาหนะต่าง ๆ ที่ใช้เครื่องยนต์ ที่ทำให้เกิดพลังงานในการเคลื่อนที่

4.6.2 การล้าง การอัดฉีด ยานยนต์ หมายความว่า สถานที่ที่ทำการล้างหรืออัดฉีด ยานยนต์ทุกชนิด

ปัญหาหลักที่มีผลกระทบต่อผู้ประกอบการ ประชาชน ชุมชน และสิ่งแวดล้อม มีดังนี้

1. เสียงดัง
2. โรคผิวหนัง
3. สารเคมีอันตราย เช่น น้ำมันเบนซิน หรือน้ำมันก๊าด
4. น้ำทิ้งจากการล้างอัดฉีด ยานยนต์ รวมทั้งการถ่ายน้ำมันเครื่องลงท่อระบายน้ำสาธารณะ

มาตรการที่จะควบคุมตามประเภทกิจการ มีดังนี้

1. ควบคุมเสียงดัง
2. จัดให้มีอุปกรณ์ป้องกันที่จำเป็นและเหมาะสม
3. ควบคุมการใช้การเก็บรักษาสารเคมีที่เป็นอันตราย
4. ควบคุมบำบัดน้ำเสีย

4.6.3 การผลิต การซ่อม การอัดแบตเตอรี่ หมายความว่า สถานที่ที่ทำการผลิต หรือซ่อม หรืออัด หรือชาร์ตแบตเตอรี่

ปัญหาหลักที่มีผลกระทบต่อผู้ประกอบการ ประชาชน ชุมชน และสิ่งแวดล้อม มีดังนี้

1. ละออง ไอของกรดจากการชาร์ตแบตเตอรี่
2. น้ำเสีย

มาตรการที่จะควบคุมตามประเภทกิจการ มีดังนี้

1. จัดให้มีการระบายอากาศเฉพาะที่
2. จัดให้มีอุปกรณ์ป้องกันที่จำเป็นและเหมาะสม
3. ควบคุมการบำบัดน้ำเสีย

4.6.4 การปะ การเชื่อมยาง หมายความว่า สถานที่ที่ทำการปะยางหรือเชื่อมยาง

ปัญหาหลักที่มีผลกระทบต่อผู้ประกอบการ ประชาชน ชุมชน และสิ่งแวดล้อม มีดังนี้

1. ไรฝุ่นที่เกิดจากการเชื่อมยาง ปะยาง

มาตรการที่จะควบคุมตามประเภทกิจการ มีดังนี้

1. จัดให้มีการระบายอากาศถ่ายเท ได้สะดวก
2. กำจัดกลิ่น ไรฝุ่น ของยาง

4.6.5 การอัดผ้าเบรค ผ้าคลัช หมายความว่า สถานที่ที่ทำการผลิต หรือ อัดผ้าเบรค ผ้าคลัช ทุกชนิด

ปัญหาหลักที่มีผลกระทบต่อผู้ประกอบการ ประชาชน ชุมชน และสิ่งแวดล้อม มีดังนี้

1. ฝุ่น ไบหิน
2. เสียงดัง

มาตรการที่จะควบคุมตามประเภทกิจการ มีดังนี้

1. จัดให้มีการระบายอากาศเฉพาะที่
2. จัดให้มีอุปกรณ์ป้องกันที่เหมาะสม เช่น ใ้หน้ากากที่กันฝุ่น เส้นใยหิน หรือใส่ชุดกัน

ฝุ่น

4.7 กิจการที่เกี่ยวข้องกับไม้

4.7.1 การเลื่อย การซอย การขัด การไส การเจาะ การขุดร่อง การทำคิ้ว หรือ การตัดไม้ ด้วยเครื่องจักร หมายความว่า สถานที่ที่ทำการเลื่อย ซอย ขัด ไส เจาะ ขุดร่อง รวมทั้งการทำคิ้วไม้ โดยใช้เครื่องจักร

ปัญหาหลักที่มีผลกระทบต่อผู้ประกอบการ ประชาชน ชุมชน และสิ่งแวดล้อม มีดังนี้

1. เสียงดัง
2. การสั่นสะเทือน
3. แสงสว่างในการทำงานไม่เพียงพอ มีผลต่อสายตา
4. ฝุ่นไม้
5. อันตรายจากเครื่องจักร อุบัติเหตุจากเล็ก ๆ น้อย ๆ เช่น เลียนตำมือ ขา หรือของหนัก ตกใส่เท้าหรือร่างกาย

มาตรการที่จะควบคุมตามประเภทกิจการ มีดังนี้

1. ควบคุมเสียงดัง
2. จัดให้มีอุปกรณ์ป้องกันส่วนบุคคลที่จำเป็นและเหมาะสม
3. ติดตั้งดวงไฟเสริม ในงานที่ต้องใช้สายตา
4. จัดให้มีการระบายอากาศเฉพาะที่
5. มีการออกแบบเครื่องจักรที่ดี คำนึงถึงความปลอดภัย

หมายเหตุ กรณีที่ไม่ได้ใช้เครื่องจักร ไม่เข้าข่ายกิจการนี้ ตามหมายเหตุ เครื่องจักร

(ข้อ 4.5.2)

4.7.2 การเผาถ่าน หรือการสะสมถ่าน หมายความว่า สถานที่ที่ทำการผลิตถ่าน โดยการเผาหรือเก็บสะสมถ่าน รวมทั้งเป็นการสะสมเพื่อเป็นเชื้อเพลิง

ปัญหาหลักที่มีผลกระทบต่อผู้ประกอบการ ประชาชน ชุมชน และสิ่งแวดล้อม มีดังนี้

1. ความร้อน
2. ปัญหาเรื่องควันฝุ่น

มาตรการที่จะควบคุมตามประเภทกิจการ มีดังนี้

1. จัดให้มีการสวมใส่ชุดกันความร้อนที่ปิดจมูก
2. จัดให้มีการระบายอากาศ

หมายเหตุ กรณีสะสมถ่านเพื่อใช้เป็นเชื้อเพลิงนั้น ไม่ต้องขอใบอนุญาต แต่ต้องปฏิบัติตามข้อกำหนดของท้องถิ่น

4.8 การประกอบกิจการบริการ

4.8.1 การประกอบการหอพัก อาคารชุด ให้เช่า ห้องเช่า ห้องแบ่งเช่า หรือกิจการอื่นในทำนองเดียวกัน หมายความว่า สถานที่ที่ประกอบการให้เช่าพักอาศัยเป็นรายเดือน ในลักษณะหอพักหรืออาคารชุด เช่น บ้านเช่า ห้องเช่า ห้องแบ่งเช่า หรืออื่น ๆ แต่ไม่เข้าข่ายกิจการโรงแรม

ปัญหาหลักที่มีผลกระทบต่อผู้ประกอบการอาชีพ ประชาชน ชุมชน และสิ่งแวดล้อม มีดังนี้

1. การระบายอากาศ การรักษาความสะอาด
2. ปัญหาด้านความปลอดภัย ได้แก่ ทางหนีไฟ ไฟส่องสว่างฉุกเฉิน เครื่องดับเพลิง
3. น้ำเน่าเสีย ขยะและสิ่งปฏิกูล

มาตรการที่จะควบคุมตามประเภทกิจการ มีดังนี้

1. การระบายอากาศที่ดีและเหมาะสม
2. มีช่องทางเดินที่เหมาะสม
3. มีแสงสว่างเพียงพอ
4. มีการทำความสะอาดอยู่เสมอ
5. มีห้องน้ำ ห้องส้วม ที่รองรับขยะมูลฝอย ถูกสุขลักษณะและเพียงพอ
6. มีการกำจัดสัตว์และแมลงนำโรค
7. มีระบบไฟฟ้า
8. มีทางออกฉุกเฉินและถังดับเพลิง
9. ควบคุมการบำบัดน้ำเสีย

4.8.2 การประกอบกิจการเสริมสวย หรือแต่งผม ยกเว้น กิจการที่อยู่ในบังคับตามกฎหมายว่าด้วยการประกอบวิชาชีพเวชกรรม หมายความว่า สถานที่ที่ประกอบการเสริมสวยของสุภาพสตรี หรือ การแต่งผมของสุภาพบุรุษ รวมทั้งการแต่งเล็บ แต่งหน้า นวดหน้า หรืออบหน้า หรือผิว หรืออื่น ๆ เว้นแต่กิจการนั้น ๆ เข้าข่ายกิจการที่อยู่ในบังคับตามกฎหมายว่าด้วยการประกอบวิชาชีพเวชกรรม เช่น การทำศัลยกรรมตกแต่ง เป็นต้น

ปัญหาหลักที่มีผลกระทบต่อผู้ประกอบการอาชีพ ประชาชน ชุมชน และสิ่งแวดล้อม มีดังนี้

1. ปัญหาทางระบบทางเดินหายใจ ผิวหนัง ทางเดินอาหาร
2. การระบายอากาศ และการรักษาความสะอาดสถานที่ เครื่องใช้ และสารเคมีต่าง ๆ
3. น้ำเน่าเสีย และขยะมูลฝอย

มาตรการที่จะควบคุมตามประเภทกิจการ มีดังนี้

1. สุขอนามัยของช่าง
2. สุขอนามัยของผู้รับบริการ
3. ความสะอาดของผ้าคลุมผม ผ้าเช็ดหน้า ผ้าคลุมคอ
4. มีการจัดการระบายอากาศที่ดี
5. การจัดแสงสว่างที่เหมาะสม
6. ทำความสะอาดอุปกรณ์และสถานที่อยู่เสมอ
7. มีห้องน้ำ ห้องส้วม และที่รองรับขยะมูลฝอยถูกสุขลักษณะและเพียงพอ
8. มีการกำจัดสัตว์และแมลงนำโรค
9. มีระบบไฟฟ้าที่ปลอดภัย
10. ควบคุมการกำจัดน้ำเสีย

4.8.3 การประกอบกิจการโรงแรมหรือหอพัก หมายความว่า สถานที่ที่ประกอบการโรงแรมหรือหอพัก เช่น โรงหนัง โรงภาพยนตร์ โรงละคร และอื่น ๆ ตาม พ.ร.บ. ป้องกันอันตรายอันเกิดจากการเล่นมหรสพ ฯ

ปัญหาหลักที่มีผลกระทบต่อผู้ประกอบการ ประชาชน ชุมชน และสิ่งแวดล้อม มีดังนี้

1. ปัญหาทางระบบทางเดินหายใจ ผิวหนัง ทางเดินอาหาร
2. การระบายอากาศ และการรักษาความสะอาดสถานที่ เครื่องใช้ และสารเคมีต่าง ๆ
3. น้ำเน่าเสีย และขยะมูลฝอย
4. ปัญหาด้านความปลอดภัย ได้แก่ ทางหนีไฟ ไฟส่องสว่างฉุกเฉิน เครื่องดับเพลิง

มาตรการที่จะควบคุมตามประเภทกิจการ มีดังนี้

1. สุขอนามัยของพนักงาน
2. สุขอนามัยของผู้รับบริการ
3. คุณลักษณะของน้ำกิน น้ำใช้
4. จัดให้มีการระบายอากาศที่ดี
5. จัดแสงสว่างที่เหมาะสมเพียงพอ
6. ทำความสะอาดเก้าอี้ที่นั่ง และสถานที่อยู่เสมอ
7. มีห้องน้ำ ห้องส้วม ที่เพียงพอ
8. มีการกำจัดสัตว์และแมลงนำโรค
9. มีระบบไฟฟ้าที่ปลอดภัย
10. มีทางออกฉุกเฉิน ระบบเตือนภัย เครื่องดับเพลิง และควบคุมระบบน้ำเสีย

หมายเหตุ โรงมหรสพ (ตาม พ.ร.บ. ป้องกันการเกิดอันตรายจากการเล่นมหรสพ พ.ศ. 2464) หมายความว่ารวมถึง ดึก เรือน โรง หรือกระโจม และที่ปลูกกำบังอย่างใด ๆ ซึ่งเป็นสถานที่สำหรับเล่นมหรสพ (เช่น จิว ลิเก ละคร ภาพยนตร์) เพื่อเก็บเงินแก่คนดู

4.8.4 การจัดให้มีการแสดงดนตรี เต็มรำ รำวง ร่องเง็ง ดิสโก้เทค คาราโอเกะ หรือการแสดงอื่น ๆ ในทำนองเดียวกัน หมายความว่า สถานที่ที่จัดให้มีการแสดงดนตรี หรือจัดให้มีการเต็มรำ รำวง ร่องเง็ง ดิสโก้เทค คาราโอเกะ หรือการแสดงอื่น ๆ ในทำนองเดียวกัน

ปัญหาหลักที่มีผลกระทบต่อผู้ประกอบการอาชีพ ประชาชน ชุมชน และสิ่งแวดล้อม มีดังนี้

1. ปัญหาทางระบบทางเดินหายใจ ผิวหนัง ทางเดินอาหาร
2. การระบายอากาศ และการรักษาความสะอาดสถานที่ เครื่องใช้ และสารเคมีต่าง ๆ
3. น้ำเน่าเสีย และขยะมูลฝอย
4. ปัญหาด้านความปลอดภัย ได้แก่ ทางหนีไฟ ไฟส่องสว่างฉุกเฉิน เครื่องดับเพลิง

มาตรการที่จะควบคุมตามประเภทกิจการ มีดังนี้

1. สุขอนามัยของพนักงาน
2. สุขอนามัยของผู้รับบริการ
3. คุณลักษณะของน้ำกิน น้ำใช้
4. จัดให้มีการระบายอากาศที่ดี
5. จัดแสงสว่างที่เหมาะสมเพียงพอ
6. ทำความสะอาดเก้าอี้ที่นั่ง และสถานที่อยู่เสมอ
7. มีห้องน้ำ ห้องส้วม ที่เพียงพอ
8. มีการกำจัดสัตว์และแมลงนำโรค
9. มีระบบไฟฟ้าที่ปลอดภัย
10. มีทางออกฉุกเฉิน ระบบเตือนภัย เครื่องดับเพลิง และควบคุมระบบน้ำเสีย

4.8.5 การประกอบกิจการห้องปฏิบัติการทางการแพทย์ การสาธารณสุข วิทยาศาสตร์ หรือสิ่งแวดล้อม หมายความว่า สถานที่ที่ประกอบกรให้บริการเกี่ยวกับห้องปฏิบัติ (แล็บ) ทั้งทางด้านการแพทย์ การสาธารณสุข วิทยาศาสตร์ หรือสิ่งแวดล้อม เช่น ห้องปฏิบัติการตรวจวิเคราะห์เลือด ปัสสาวะ น้ำเสีย สารเคมี หรือห้องปฏิบัติการทางวิศวกรรม ยกเว้นการบริการที่มีอยู่ในสถานพยาบาล

ปัญหาหลักที่มีผลกระทบต่อผู้ประกอบการอาชีพ ประชาชน ชุมชน และสิ่งแวดล้อม มีดังนี้

1. ปัญหาทางระบบทางเดินหายใจ ผิวหนัง ทางเดินอาหาร
2. การระบายอากาศ และการรักษาความสะอาดสถานที่ เครื่องใช้ และสารเคมีต่าง ๆ
3. น้ำเน่าเสีย และขยะมูลฝอย
4. ปัญหาทางด้านความปลอดภัย ได้แก่ การทำความสะอาด เครื่องมือ เครื่องใช้ และสารเคมีต่าง ๆ

4.8.6 การให้บริการเลี้ยงและดูแลเด็กที่บ้าน หมายความว่า การประกอบกิจการที่ให้บริการส่งพนักงานไปเลี้ยงและดูแลเด็ก ตั้งแต่แรกเกิด ถึงอายุไม่เกิน 6 ปี ที่บ้านของผู้รับบริการ ทั้งนี้ไม่ว่าการประกอบกิจการนั้น จะมีสถานที่รับเลี้ยงเด็ก หรือสถานที่ฝึกอบรมพนักงานอยู่ด้วยหรือไม่ก็ตาม

ปัญหาหลักที่มีผลกระทบต่อผู้ประกอบการอาชีพ ประชาชน ชุมชน และสิ่งแวดล้อม มีดังนี้

1. สุขอนามัยของพนักงาน
2. การระบายอากาศของอาคาร สถานที่บ้านเรือน
3. พนักงานมีความรู้ ความเข้าใจในการดูแลเด็ก
4. ปัญหาด้านความปลอดภัย เช่น ต้องมีเครื่องดับเพลิง การติดตั้งปลั๊กไฟฟ้า
5. ปัญหาตู้เก็บยา เวชภัณฑ์ การปฐมพยาบาลเบื้องต้น
6. ปัญหาการมีหลุม มีบ่อน้ำ ที่เป็นอันตรายต่อเด็ก
7. ปัญหาแหล่งเพาะพันธุ์สัตว์นำโรค น้ำเน่าเสีย ขยะมูลฝอย

มาตรการที่จะควบคุมตามประเภทกิจการ มีดังนี้

1. ควบคุมดูแลสุขอนามัยของเด็ก
2. การระบายถ่ายเทอากาศ ประตู หน้าต่าง ช่องลม รวมกันแล้วไม่น้อยกว่า ร้อยละ 20 ของพื้นที่ห้อง
3. จัดให้มีเครื่องดับเพลิง และติดตั้งปลั๊กไฟให้สูงจากพื้นไม่น้อยกว่า 1.50 เมตร
4. จัดให้มีตู้เก็บยา เวชภัณฑ์ วางไว้ในที่สูงสะดวกต่อการหยิบใช้ให้พ้นจากมือเด็ก
5. ควบคุมไม่ให้มีหลุม บ่อน้ำ สระน้ำ ที่เป็นอันตรายต่อเด็ก และไม่ควรถูกต้นไม้ที่มีหนามแหลม

6. ควบคุมอาหารทางโภชนาการที่เป็นประโยชน์ต่อเด็กและถูกลักษณะ
7. มีห้องน้ำ ห้องส้วม ที่รองรับขยะเพียงพอ
8. ควบคุมการป้องกันสัตว์นำโรค และแมลงนำโรค

4.9 กิจการที่เกี่ยวข้องสิ่งทอ

4.9.1 การทอเสื่อ กระสอบ พรม หรือสิ่งทออื่นๆ ด้วยเครื่องจักร หมายความว่า สถานที่ที่ทำการทอเสื่อ กระสอบ พรม หรือ สิ่งทออื่นๆ เช่น แห อวน เป็นต้น ทั้งนี้ต้องทำโดยเครื่องจักร

ปัญหาหลักที่มีผลกระทบต่อผู้ประกอบการอาชีพ ประชาชน ชุมชน และสิ่งแวดล้อม มีดังนี้

1. เสียงดัง
2. ฝุ่นจากวัสดุคืบที่ใช้ในการทอ
3. แสงสว่างที่ไม่เหมาะสม
4. อุบัติเหตุที่เกิดจากการทำงาน
5. อากาศภายใน

มาตรการที่จะควบคุมตามประเภทกิจการ มีดังนี้

1. จัดให้มีอุปกรณ์ป้องกันอันตรายส่วนบุคคล เช่น ที่อุดหู หน้ากากป้องกันฝุ่น
2. จัดให้มีการระบายอากาศ
3. มีการรักษาดวงไฟ
4. ติดป้ายคำเตือน เช่น โปสเตอร์
5. จัดให้มีเครื่องดับเพลิง และอุปกรณ์

หมายเหตุ ตามความหมายของเครื่องจักร (ตามหมายเหตุข้อ 4.5.2)

4.9.2 การเย็บผ้าด้วยเครื่องจักรตั้งแต่ 5 เครื่องขึ้นไป หมายความว่า สถานที่ที่ทำการเย็บผ้าตั้งแต่ 5 เครื่องขึ้นไป

ปัญหาหลักที่มีผลกระทบต่อผู้ประกอบการ ประชาชน ชุมชน และสิ่งแวดล้อม มีดังนี้

1. เสียงดังและความสั่นสะเทือน
2. แสงสว่างไม่เพียงพอ
3. อุบัติเหตุจากการทำงาน
4. อากาศภายใน

มาตรการที่จะควบคุมตามประเภทกิจการ มีดังนี้

1. ติดตั้งเครื่องจักรอย่าให้แออัด
2. ติดตั้งดวงไฟที่เหมาะสมและบำรุงรักษา
3. จัดให้มีเครื่องดับเพลิง และชุดอุปกรณ์
4. ควบคุมเสียงและความสั่นสะเทือนในการติดตั้งเครื่องจักร
5. มีทางออกฉุกเฉิน

หมายเหตุ ตามความหมายของเครื่องจักร (ตามหมายเหตุข้อ 4.5.2)

4.9.3 การซัก การอบ การรีด การอัดกลีบผ้า ด้วยเครื่องจักร หมายความว่า สถานที่ทำการซักผ้า การย้อม อบผ้า รีดผ้า หรือ อัดกลีบผ้า โดยใช้เครื่องจักร

ปัญหาหลักที่มีผลกระทบต่อผู้ประกอบการ ประชาชน ชุมชน และสิ่งแวดล้อม มีดังนี้

1. โรคน้ำกัดมือและเท้า
2. อันตรายจากสารเคมีที่ใช้ในการผลิต อัดกลีบ
3. ความร้อนจากเครื่องอัด
4. อุบัติเหตุจากการทำงาน เช่น สิ้นหกล้ม ถูกเครื่องรีด

มาตรการที่จะควบคุมตามประเภทกิจการ มีดังนี้

1. จัดให้มีอุปกรณ์ป้องกันอันตรายส่วนบุคคล เช่น ถุงมือ รองเท้า หน้ากาก
2. จัดให้มีการระบายอากาศทั่วไป
3. มีการติดตั้งป้ายคำเตือน โปสเตอร์
4. ควบคุมการใช้สารเคมีที่ใช้ในการฟอก

4.10 กิจกรรมที่เกี่ยวข้องกับ หิน ดิน ทราย ซีเมนต์ หรือ วัตถุที่คล้ายคลึง

4.10.1 การผลิตเครื่องใช้ด้วยซีเมนต์ หรือ วัตถุที่คล้ายคลึง หมายความว่า สถานที่ที่ติดตั้งของเครื่องใช้ที่ทำด้วยซีเมนต์ หรือวัตถุที่คล้ายคลึง เช่น ปูนปลาสเตอร์ ปูนซีเมนต์ขาว สิ่งของเครื่องใช้ที่ทำด้วยซีเมนต์ หรือ วัตถุที่คล้ายคลึง เช่น ปูนปลาสเตอร์ ปูนซีเมนต์ เป็นต้น

ปัญหาหลักที่มีผลกระทบต่อผู้ประกอบการ ประชาชน ชุมชน และสิ่งแวดล้อม มีดังนี้

1. ฝุ่นซีเมนต์

มาตรการที่จะควบคุมตามประเภทกิจการ มีดังนี้

1. จัดให้มีอุปกรณ์ป้องกันส่วนบุคคลที่จำเป็น และเหมาะสม
2. ควบคุมฝุ่น

4.10.2 การผลิตภาชนะดินเผา หรือ ผลิตภัณฑ์ดินเผา หมายความว่า สถานที่ที่ทำการผลิตภาชนะ หรือ ผลิตภัณฑ์ประเภทดินเผาทุกชนิด เช่น ถ้วย จาน ชาม กระถาง ตุ๊กตาที่ทำด้วยดินเผา หรือ เซรามิก เป็นต้น

ปัญหาหลักที่มีผลกระทบต่อผู้ประกอบการ มีดังนี้

1. ความร้อนจากเตาเผา และอบ
2. กลิ่น
3. ควัน

มาตรการที่จะควบคุมตามประเภทกิจการ มีดังนี้

1. จัดฉนวนกันความร้อนระหว่างเตากับผู้ประกอบการ
2. จัดให้มีอุปกรณ์ป้องกันส่วนบุคคลที่จำเป็น และเหมาะสม
3. จัดให้มีการตรวจสอบสุขภาพคนงานประจำปี

4.10.3 การสะสม การผสมซีเมนต์ หิน ทราย หรือ วัตถุที่คล้ายคลึง หมายความว่า สถานที่ที่เก็บสะสมซีเมนต์ หิน ทราย หรือ วัตถุที่คล้ายคลึง

ปัญหาหลักที่มีผลกระทบต่อผู้ประกอบการ ประชาชน ชุมชน และสิ่งแวดล้อม มีดังนี้

1. ฝุ่นซีเมนต์

มาตรการที่จะควบคุมตามประเภทกิจการ มีดังนี้

1. มีการป้องกันฝุ่นฟุ้งกระจาย ก่อให้เกิดเหตุเดือดร้อน รำคาญ
2. จัดให้มีการจัดเก็บ การกองวัสดุ ให้เป็นระเบียบเรียบร้อย

4.11 กิจกรรมเกี่ยวกับปิโตรเลียม ถ่านหิน สารเคมี

4.11.1 การผลิต การบรรจุ การสะสม การขนส่ง กรด ต่าง สารออกซิไดส์ หรือ สารตัวทำลาย หมายความว่า สถานที่ที่ทำการผลิต บรรจุ หรือ เก็บสะสมสารเคมีประเภท กรด ต่าง สารออกซิไดส์ หรือ สารตัวทำลายทุกชนิด รวมทั้ง การขนส่งสารเคมีดังกล่าวด้วย

ปัญหาหลักที่มีผลกระทบต่อผู้ประกอบการอาชีพ ประชาชน ชุมชน และสิ่งแวดล้อม มีดังนี้

1. ปัญหาการใช้ การจัดเก็บสารเคมีอันตราย
2. นำน้ำเสีย
3. อุบัติเหตุจากการทำงาน การบรรจุ
4. ไอระเหย และฝุ่นของสารเคมี

มาตรการที่จะควบคุมตามประเภทกิจการ มีดังนี้

1. ควบคุมการใช้ การจัดเก็บ สถานที่จัดเก็บ สารเคมีต่างๆ
2. ควบคุมการบำบัดน้ำเสีย
3. จัดอุปกรณ์ป้องกันอันตรายส่วนบุคคลที่จำเป็น และเหมาะสม
4. มีเครื่องดับเพลิง
5. ควบคุมระบบดูดอากาศ เช่น ไอระเหย หรือ ฝุ่น

หมายเหตุ กรณีของผู้ประกอบการกิจการขนส่งเป็นการค้าต้องขอใบอนุญาตต่อเจ้าพนักงานท้องถิ่นของเขตพื้นที่บริษัทนั้นตั้งอยู่

4.11.2 การผลิต การบรรจุ การสะสม การขนส่งก๊าซ หมายความว่า สถานที่ที่ทำการผลิต บรรจุ หรือ เก็บสะสมก๊าซ ซึ่งหมายความรวมถึง ออกซิเจนเหลว ไนโตรเจน หรือ ก๊าซในสถานะของเหลวอื่น รวมทั้งการขนส่งก๊าซ

ปัญหาหลักที่มีผลกระทบต่อผู้ประกอบการอาชีพ ประชาชน ชุมชน และสิ่งแวดล้อม มีดังนี้

1. ปัญหาการสะสมของก๊าซที่รั่วไหล
2. อันตรายจากถังก๊าซระเบิด เนื่องจากถังล้มถูกระแทก
3. เสี่ยงต่อการเกิดอัคคีภัย
4. ปัญหาภาชนะบรรจุไม่ได้มาตรฐาน

มาตรการที่จะควบคุมตามประเภทกิจการ มีดังนี้

1. ควบคุมการผลิต การสะสม การบรรจุให้เป็นไปตามมาตรฐาน
2. จัดให้อุปกรณ์ดับเพลิง
3. ควบคุมการจัดเก็บถังก๊าซ เช่น มีโซรัคถังกันล้มกึ่ง
4. ภาชนะบรรจุมีการตรวจสอบให้ได้มาตรฐาน
5. มีทางออกฉุกเฉิน

หมายเหตุ กรณีของผู้ประกอบการกิจการขนส่งเป็นการค้า ต้องขอใบอนุญาตต่อเจ้าพนักงานท้องถิ่นที่กิจการนั้นตั้งอยู่

4.11.3 การผลิต การกลั่น การสะสม การขนส่ง น้ำมันปิโตรเลียม หรือ ผลิตภัณฑ์ปิโตรเลียมต่างๆ หมายความว่า สถานที่ที่ทำการผลิต กลั่น หรือ เก็บสะสมน้ำมันปิโตรเลียม เช่น ธางเอสฟีด น้ำมันเตา เบนซิน ดีเซล รวมทั้งการขนส่งน้ำมันปิโตรเลียม หรือ ผลิตภัณฑ์ปิโตรเลียมอื่นๆ ด้วย

ปัญหาหลักที่มีผลกระทบต่อผู้ประกอบการ ประชาชน ชุมชน และสิ่งแวดล้อม มีดังนี้

1. ไอระเหยจกน้ำนมัน
2. ควันท่อไอเสียรถยนต์
3. เสียงดั่ง
4. เสียงต่อการเกิดอ้กค้กัย

มาตรการที่จะควบคุมตามประเภทกิจการ มีดังนี้

1. จัดอุปกรณ์ป้องกันอันตรายส่วนบุคคลที่จำเป็นและเหมาะสม
2. จัดให้มีอุปกรณ์ดับเพลิง
3. จัดให้มีทางออกฉุกเฉิน

4.11.4 การผลิต การบรรจุ การสะสม การขนส่งสารกำจัดศัตรูพืช หรือ พาหนะนำโรค
หมายความว่า สถานที่ที่ทำการผลิต บรรจุ เก็บ สะสมสารกำจัดศัตรูพืช หรือ พาหนะนำโรคทุก
ชนิด เช่น ยากันยุง สารเคมีฉีดฆ่าแมลงวัน เป็นต้น

ปัญหาหลักที่มีผลกระทบต่อผู้ประกอบการ ประชาชน ชุมชน และสิ่งแวดล้อม มีดังนี้

1. ฝุ่นสารกำจัดศัตรูพืช
2. ไอระเหยจกตัวทำลาย
3. เสียงดั่งจกเครื่องจักร

มาตรการที่จะควบคุมตามประเภทกิจการ มีดังนี้

1. ป้องกันการฟุ้งกระจายของกลิ่น โดยจัดให้มีการระบายอากาศเฉพาะที่
2. ควบคุมการจัดเก็บ การใช้สารเคมี
3. ควบคุมให้มีระบบกำจัดกากเหลือใช้จากเคมี และภาชนะบรรจุ
4. กำหนดเขตสถานที่ตั้งต้องเป็นไปตามกฎกระทรวง

4.12 กิจการที่เกี่ยวกับโลหะ หรือ แร่

4.12.1 การผลิตโลหะเป็นภาชนะ เครื่องมือ เครื่องจักร อุปกรณ์ หรือเครื่องใช้
ต่างๆ หมายความว่า สถานที่ หรือ โรงงานที่ผลิตภาชนะ เครื่องมือ เครื่องจักร อุปกรณ์ หรือ
เครื่องใช้ต่างๆ ด้วยโลหะ เช่น หม้อ กระทะ ช้อน ส้อม มีด คีม เครื่องยนต์ เครื่องสูบน้ำ จอบ
เสียม เป็นต้น

ปัญหาหลักที่มีผลกระทบต่อผู้ประกอบการ ประชาชน ชุมชน และสิ่งแวดล้อม มีดังนี้

1. เสียงดั่งจกการเคาะการตี
2. อุบัติเหตุจกการทำงาน

มาตรการที่จะควบคุมตามประเภทกิจการ มีดังนี้

1. ควบคุมเสียงดั่ง
2. จัดให้มีการป้องกันอันตรายที่ตัวเครื่องจักร เช่น มีการป้องกัน หรือ ออกแบบให้มีสวิทช์
ควบคุมเฉพาะเพิ่มขึ้น

4.12.2 การกลิ้ง การเชื่อม การตี การตัด การประสาน การรัด การอัดโลหะด้วย เครื่องจักร หรือ ก๊าซ หรือ ไฟฟ้า เช่น การทำเหล็กคัด ประดูเหล็ก ทำเส้นลวด เป็นต้น

ปัญหาหลักที่มีผลกระทบต่อผู้ประกอบการอาชีพ ประชาชน ชุมชน และสิ่งแวดล้อม มีดังนี้

1. เสียงดังจากเครื่องจักร
2. อันตรายจากเครื่องจักรส่วนที่ หนีบ อัด ตัดเจาะ เชื่อม
3. เศษผงของโลหะ เช่น ตะกั่ว สังกะสี
4. ไอกรดจากงาน

มาตรการที่จะควบคุมตามประเภทกิจการ มีดังนี้

1. จัดให้มีการสวมอุปกรณ์ป้องกัน เช่น ที่อุดหู ถุงมือ หน้ากาก
2. จัดให้มีการป้องกันอันตรายที่ตัวเครื่องจักร เช่น มีการป้องกัน หรือ ออกแบบให้มีสวิตซ์

ควบคุมเฉพาะเพิ่มขึ้น

3. ควบคุมอากาศเฉพาะที่

หมายเหตุ กรณีกิจการตัด เชื่อมประสานทองคำด้วยอุปกรณ์ กลไก เป่าลม และใช้น้ำมัน เบนซินเป็นเชื้อเพลิง ถือเป็นเครื่องจักรชนิดตามความหมายของเครื่องจักร (ตามหมายเหตุข้อ 4.5.2)

4.13 กิจการอื่นๆ

4.13.1 การผลิต การซ่อมเครื่องอิเล็กทรอนิกส์ เครื่องไฟฟ้า อุปกรณ์อิเล็กทรอนิกส์ อุปกรณ์ไฟฟ้า หมายความว่า สถานที่ที่ทำการผลิต หรือ ซ่อมแซมเครื่องอิเล็กทรอนิกส์ เครื่องไฟฟ้า หรืออุปกรณ์อื่นๆ เช่น เครื่องคิดเลข เครื่องคอมพิวเตอร์ โทรศัพท์ วิทยุ ตู้เย็น เครื่องเล่นวีดีโอ พัดลม เป็นต้น

ปัญหาหลักที่มีผลกระทบต่อผู้ประกอบการอาชีพ ประชาชน ชุมชน และสิ่งแวดล้อม มีดังนี้

1. ไอควันจากงานเชื่อมโลหะ
2. จากไอกรดที่เป็นอันตรายต่อสุขภาพ
3. อุบัติเหตุจากไฟช็อต

มาตรการที่จะควบคุมตามประเภทกิจการ มีดังนี้

1. จัดให้มีการระบายอากาศเฉพาะที่
2. จัดอุปกรณ์ป้องกันไฟฟ้าช็อต ให้สวมใส่รวมทั้ง ติดตั้งระบบไฟฟ้าในกรณีลัดวงจร

4.13.2 การพิมพ์แบบพิมพ์เขียว หรือ การถ่ายเอกสาร หมายความว่า สถานที่ที่ทำการพิมพ์แบบพิมพ์เขียว หรือ การถ่ายเอกสารด้วยเครื่องจักร

ปัญหาหลักที่มีผลกระทบต่อผู้ประกอบการอาชีพ ประชาชน ชุมชน และสิ่งแวดล้อม มีดังนี้

1. แสงจ้า
2. สารเคมีจากผงหมึก

มาตรการที่จะควบคุมตามประเภทกิจการ มีดังนี้

1. จัดอุปกรณ์ป้องกันส่วนบุคคลที่จำเป็น และเหมาะสม
2. จัดให้มีการระบายอากาศที่ดี

4.13.3 การสะสมวัตถุ หรือ สิ่งของที่ชำรุดใช้แล้ว หรือ เหลือใช้ หมายความว่า สถานที่ที่เก็บสะสมวัตถุ หรือ สิ่งของเก่าที่ชำรุดที่ใช้แล้ว หรือ เหลือใช้ ซึ่งหมายถึง การค้าขายของเก่าที่เหลือทิ้ง เช่น เศษเหล็ก ขวดแก้ว หนังสือพิมพ์เก่าๆ ก่อ่ง กระดาษ เป็นต้น

ปัญหาหลักที่มีผลกระทบต่อผู้ประกอบการอาชีพ ประชาชน ชุมชน และสิ่งแวดล้อม มีดังนี้

1. เศษวัตถุ หรือ สารเคมีที่ตกค้างที่ภาชนะ
2. กลิ่นเหม็น
3. อุบัติเหตุจากสิ่งแหลมคม

มาตรการที่จะควบคุมตามประเภทกิจการ มีดังนี้

1. จัดให้มีการระบายอากาศป้องกัน การระเหยของสารเคมี
2. ควบคุมการจัดเก็บวัสดุ ให้เป็นระเบียบเรียบร้อย
3. ควบคุมกำจัดสัตว์พาหนะนำโรค
4. จัดให้มีอุปกรณ์ดับเพลิง

หมายเหตุ กรณีร้านขายรถยนต์ ของเก่า ของโบราณที่มีค่าไม่เข้าข่ายกิจการนี้

4.13.4 การประกอบกิจการ โกดังสินค้า หมายความว่า สถานที่ที่เก็บสินค้าชนิดต่างๆ

ปัญหาหลักที่มีผลกระทบต่อผู้ประกอบการอาชีพ ประชาชน ชุมชน และสิ่งแวดล้อม มีดังนี้

1. การเก็บ การขนถ่าย อาจเป็นอันตรายต่อสุขภาพ
2. เสียงดังจากรถบรรทุก
3. ความปลอดภัยในการกองวัสดุ และอัคคีภัย
4. การสะสมของสารเคมี การหกรั่ว และการฟุ้งกระจาย

มาตรการที่จะควบคุมตามประเภทกิจการ มีดังนี้

1. จัดให้มีอุปกรณ์ดับเพลิง และมีทางออกฉุกเฉิน
2. ควบคุมฝุ่นละออง
3. จัดให้มีการระบายอากาศที่เหมาะสมกับชนิดสินค้า
4. จัดให้มีอุปกรณ์ป้องกันส่วนบุคคลที่จำเป็นและเหมาะสม

4.13.5 การก่อสร้าง หมายความว่า สถานที่ที่ประกอบการก่อสร้างไม่ว่าจะเป็นการสร้างตึก อาคาร สะพาน หรือ สิ่งปลูกสร้างอื่นๆ รวมทั้งการต่อเติมอาคารด้วย

หมายเหตุ การขอใบอนุญาตต้องขออนุญาตทุกสถานที่ ที่ทำการก่อสร้าง โดยต้องขอต่อเจ้าพนักงานท้องถิ่น ที่สถานที่ก่อสร้างนั้นตั้งอยู่

ข้อ 5. เมื่อพ้นกำหนด 90 วัน นับตั้งแต่วันที่ข้อบัญญัติของตำบลนี้มีผลบังคับใช้ ห้ามมิให้ผู้ใดดำเนินกิจการที่ต้องควบคุมในลักษณะที่เป็นการค้า เว้นแต่จะได้รับใบอนุญาตจากเจ้าพนักงานท้องถิ่น

หมายความว่า ผู้ประกอบกิจการใดๆ ที่เข้าข่ายเป็นกิจการที่ต้องควบคุมในท้องถิ่นตามที่ราชการส่วนท้องถิ่นกำหนด ในลักษณะที่เป็นการค้า ไม่ว่าจะเป็กรณีทีประกอบกิจการอยู่ก่อนที่ข้อบัญญัติตำบลมีผลบังคับใช้ ผู้ประกอบกิจการทั้งสองกรณีจะต้องขออนุญาตต่อเจ้าพนักงานท้องถิ่น ภายใน 90 วัน นับตั้งแต่วันที่ข้อบัญญัติของตำบลนี้มีผลบังคับใช้ในท้องถิ่น

ข้อ 6. ผู้ประกอบกิจการตามประเภทที่กำหนดไว้ในข้อบัญญัติตำบล ทั้งที่เป็นการค้าและไม่เป็นการค้าจะต้องปฏิบัติตามมาตรการควบคุมสุขลักษณะ ที่เป็นอันตรายต่อประชาชน ชุมชน และสิ่งแวดล้อม (ตามมาตรการควบคุมประเภทกิจการ ข้อ 4.1.1 – ข้อ 4.13.5)

ข้อ 7. ผู้ขอรับใบอนุญาตประกอบกิจการเพื่อการค้า ต้องยื่นคำขอต่อเจ้าพนักงานท้องถิ่นตามแบบที่กำหนด

ข้อ 8. ผู้ขอรับใบอนุญาตประกอบกิจการ จะต้องนำเอกสารหลักฐานดังต่อไปนี้มาแสดงต่อเจ้าพนักงานท้องถิ่น

1. บัตรประจำตัวประชาชน / ข้าราชการ / พนักงานรัฐวิสาหกิจ / อื่นๆ
2. สำเนาทะเบียนบ้าน
3. สำเนาใบอนุญาตตามกฎหมายว่าด้วยการควบคุมอาคาร หนังสือให้ความเห็นชอบการประเมินผลกระทบต่อสิ่งแวดล้อม หรือ ใบอนุญาตตามกฎหมายอื่นที่จำเป็น
4. ใบมอบอำนาจ (ในกรณีที่มีการมอบอำนาจ)
5. สำเนาหนังสือรับรองการจดทะเบียน เป็นนิติบุคคล
6. เอกสารและหลักฐานอื่นๆ ตามที่ราชการส่วนท้องถิ่นกำหนด

ข้อ 9. เจ้าพนักงานท้องถิ่นจะดำเนินการออกใบอนุญาต หรือ มีหนังสือแจ้งคำสั่ง ไม่อนุญาตพร้อมด้วยเหตุผลให้ผู้รับใบอนุญาตประกอบกิจการเพื่อการค้าทราบ ภายใน 30 วัน นับแต่วันที่ได้รับคำขอตาม ข้อ 7 และเอกสารหลักฐานตาม ข้อ 8 ถูกต้องครบถ้วนแล้ว

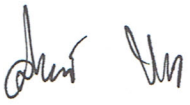
ในกรณีที่มิเหตุอันจำเป็น เจ้าพนักงานท้องถิ่นไม่อาจดำเนินการได้ภายในกำหนดเวลา ตามวรรคหนึ่ง สามารถขยายเวลาออกไปได้อีก 2 ครั้งๆละไม่เกิน 15 วัน โดยจะมีหนังสือแจ้งการขยายเวลาและเหตุจำเป็นแต่ละครั้ง ให้ผู้ขอใบอนุญาตทราบก่อนสิ้นกำหนดเวลา ตามวรรคหนึ่ง หรือตามที่ได้ขยายเวลาไว้แล้ว

ผู้ได้รับอนุญาตต้องมารับใบอนุญาตภายใน 15 วันทำการนับแต่วันที่ได้รับหนังสือแจ้งการอนุญาตจากเจ้าพนักงานท้องถิ่น หากไม่มารับภายในกำหนดถือว่าสละสิทธิ์

- ข้อ 10. ผู้ที่ได้รับใบอนุญาตประกอบกิจการค้าประเภทใด ที่ประสงค์จะขอต่อใบอนุญาตประกอบกิจการค้าต่อไป จะต้องยื่นคำขอต่อใบอนุญาตตามแบบที่กำหนด ภายใน 30 วัน ก่อนสิ้นอายุใบอนุญาต และใบอนุญาตฉบับหนึ่งมีอายุเพียง 1 ปี ตามวัน เดือน ปี ที่ขอใบอนุญาตครั้งแรก
- ข้อ 11. ผู้ที่ได้รับใบอนุญาตตาม ข้อ 9 และผู้ขอต่ออายุใบอนุญาตตาม ข้อ 10 จะต้องชำระค่าธรรมเนียมการออกใบอนุญาตต่อเจ้าพนักงานท้องถิ่นตามอัตราที่กำหนดไว้ในท้ายข้อบัญญัตินี้ ในวันที่มารับใบอนุญาต หรือ วันที่มายื่นคำขอต่ออายุใบอนุญาตแล้วแต่กรณี
- ผู้ประกอบกิจการค้าที่มาต่ออายุใบอนุญาตรายใด ไม่ชำระค่าธรรมเนียมตามกำหนดเวลาในวรรคหนึ่ง จะต้องชำระค่าปรับเพิ่มขึ้นอีกร้อยละ 20 ของจำนวนค่าธรรมเนียมที่ค้างชำระ เว้นแต่จะได้ออกเลิกการดำเนินกิจการค้าก่อนถึงกำหนดการเสียค่าธรรมเนียมตามข้อบัญญัตินี้
- ข้อ 12. ผู้ขอต่ออายุใบอนุญาตประกอบกิจการค้ารายใด ไม่พอใจคำสั่งของเจ้าพนักงานท้องถิ่น หรือเห็นว่าไม่ได้รับความเป็นธรรม ผู้ขอต่ออายุมีสิทธิอุทธรณ์คำสั่งต่อผู้ว่าราชการจังหวัดได้ภายใน 30 วัน นับแต่วันทราบคำสั่งนี้
- ข้อ 13. ผู้ที่ได้รับใบอนุญาตประกอบกิจการค้าจะต้องแสดงใบอนุญาตไว้ โดยเปิดเผย และเห็นได้ง่าย ณ สถานที่ประกอบกิจการค้าตลอดเวลาที่ประกอบกิจการ หากฝ่าฝืนมีโทษปรับไม่เกิน 500 บาท
- ข้อ 14. กรณีใบอนุญาตสูญหาย ถูกทำลาย หรือ ชำรุดในสาระที่สำคัญ ให้ผู้ได้รับใบอนุญาตยื่นคำขอรับใบแทนใบอนุญาตภายใน 15 วันนับแต่วันที่ทราบถึงการสูญหาย ถูกทำลาย หรือ ชำรุด
- กรณีการขอรับใบแทนใบอนุญาตให้ดำเนินการตามหลักเกณฑ์ และวิธีการตามข้อ 7 และข้อ 8 โดยอนุโลม และให้ใช้ใบแทนใบอนุญาตได้เท่ากับอายุที่เหลืออยู่ของใบอนุญาตเดิมนั้น
- ข้อ 15. ผู้ได้รับใบอนุญาตประกอบกิจการค้ารายใด ไม่ปฏิบัติ หรือ ปฏิบัติไม่ถูกต้องตามข้อบัญญัตินี้ หรือ ตามบทแห่งพระราชบัญญัติ หรือ กฎกระทรวง หรือ ประกาศกระทรวงที่ออกตามความแห่งพระราชบัญญัติการสาธารณสุข พ.ศ. 2535 และแก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ 2) พ.ศ. 2550 เจ้าพนักงานท้องถิ่นมีอำนาจสั่งให้แก้ไข หรือ ปรับปรุงให้ถูกต้องได้และถ้าผู้ได้รับคำสั่งไม่แก้ไข หรือ ปรับปรุงให้ถูกต้องภายในเวลาที่กำหนด ให้เจ้าพนักงานท้องถิ่นมีอำนาจสั่งพักการใช้ใบอนุญาตภายในเวลาที่เห็นควร แต่ต้องไม่เกิน 15 วัน
- ข้อ 16. ผู้ถูกสั่งใบเพิกถอนใบอนุญาตจะขอรับใบอนุญาตสำหรับการประกอบกิจการค้าที่ถูกเพิกถอนใบอนุญาตอีกไม่ได้ จนกว่าจะพ้นกำหนด 1 ปี นับแต่วันถูกสั่งเพิกถอนใบอนุญาต
- ข้อ 17. ผู้ประกอบกิจการค้ารายใด ไม่ปฏิบัติตาม หรือ ฝ่าฝืนข้อบัญญัตินี้ต้องระวางโทษตามบทกำหนดโทษ แห่งพระราชบัญญัติการสาธารณสุข พ.ศ. 2535

ข้อ 18. ให้นายกองกิจการบริหารส่วนตำบลปันแต มีหน้าที่รักษาการให้เป็นไปตามข้อบัญญัติตำบลนี้ และให้มีอำนาจออกระเบียบ ประกาศ หรือ คำสั่งเพื่อปฏิบัติให้เป็นไปตามข้อบัญญัติตำบลนี้

ประกาศ ณ วันที่ 13 เดือน มีนาคม พ.ศ. 2551

(ลงชื่อ)
(นายสารโรจน์ บุญเรืองขาว)
นายกกองกิจการบริหารส่วนตำบลปันแต

เห็นชอบ

(ลงชื่อ)
(นายปิติเลิศ สุวรรณเกษยา)
นายอำเภอควนขนุน